

Nr 413

Av herrar **Bengtsson** i Landskrona och **Björk** i Påarp, om *effektivisering av uppbördskontrollen*.

Bestämmelserna om uppbörd, redovisning m. m. av skatt som arbetsgivare innehåller för arbetstagares räkning återfinns i uppbördsförordningen och den därtill anslutande kungörelsen. I den senare lämnas bl. a. utförliga anvisningar för hur skattemyndigheterna skall kontrollera att arbetsgivare i rätt tid fullgör sina åligganden när det gäller att inleverera innehållna skattemedel.

Äriligen inträffar ett betydande antal fall där arbetsgivare genom åsidosättande av bestämmelserna undandrar det allmänna betydande belopp. I de flesta fallen rör det sig om arbetsgivare som gått i konkurs. Under exempelvis 1968 uppgick statens förluster på ej inlevererade källskattemedel till 24 milj. kr.

Uppenbarligen är den kontroll som utövas av skattemyndigheterna inte så effektiv som man har rätt att begära. Eftersläpningar i uppbörden torde aldrig helt kunna undvikas, men det är högst otillfredsställande att så stora belopp går förlorade för staten och kommunerna.

De förslag som skattestrafflagutredningen framlagt i sitt betänkande (SOU 1969: 42) innebär straffskärpningar också i vissa här åsyftade avseenden. Det är emellertid tveksamt om enbart ett genomförande av utredningens förslag i önskvärd utsträckning kan väntas medföra att försumliga arbetsgivare visar större respekt för gällande förordningar. För att komma till rätta med problemet är nämligen den avgörande frågan att eftersläpningar snabbt uppdagas och åtgärdas.

Finansministern tillkallade i december 1969 en utredning angående företagens uppgifts- och uppbördsskyldighet m. m. Av direktiven framgår att uppdraget i första hand är att gå igenom rutinerna på en rad områden och överväga vad som kan göras för att "åliggandena skall bli så litet betungande som möjligt". Översynen blir, av direktiven att döma, i huvudsak av teknisk karaktär. I vad mån en sådan kan komma att påverka även möjligheterna till kontroll är ovisst, och eventuella åtgärder i syfte att förbättra denna torde endast komma att ges en indirekt motivering. Mot bakgrund av vad som inledningsvis sagts anser vi det vara en betydande brist att det i direktiven inte direkt utsagts att kontrollaspekten i uppbördsförfarandet innefattas i utredningsuppdraget.

Vi hemställer därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär att utredningen angående företagens uppgifts- och uppbördsskyldighet m. m. genom tilläggsdirektiv ges i uppdrag att också behandla frågan om skärpning och effektivisering av uppbördskontrollen.

Stockholm den 23 januari 1970

Hugo Bengtsson (s)

i Landskrona

Villiam Björk (s)

i Påarp